

Hier ligt **Pieter Wieringa** begraven. Hij was de gemeente secretaris van Haren, en hij had in de herfst van 1944 de opdracht gekregen om zijn ambtenaren een lijst te laten maken van alle Harenaars die ingezet konden worden voor het graven van anti-tank grachten etc. Ze weigerden dit, en dat werd door Pieter aan de N.S.B. burgemeester De Waard verteld op 16 november 1944. De Waard gaf dit meteen door aan de N.S.B. Commisaris Staargaard van Groningen. Daarop verlieten alle secretarie ambtenaren het gemeentehuis om onder te duiken, zo ook Pieter Wieringa. De Waard meldde dit bij de S.D., die meteen naar Haren kwam.

Pieter Wieringa wilde onderduiken bij zijn broer in Emmen. Hij ging naar huis, pakte gauw spullen in, en vertrok op de fiets. Wat hij ook bij zich had was een hoeveelheid vooroorlogse tabak en scheermesjes.

Bij De Punt werd hij aangehouden door patrouillerende landwachters. De hoeveelheid tabak en scheermesjes die hij bij zich had was zo groot, dat ze dachten te maken te hebben met een zwarthandelaar. Ze namen Pieter mee naar hun wachtlokaal in Vries, en daar werd zijn identiteit vastgesteld. De S.D. werd gebeld, en die kwamen direct vanuit het gemeentehuis in Haren naar Vries. Eén van de S.D.-ers was **⚡** Untersturmführer dr. Ernst Knorr, een man die zelfs binnen de S.D. berucht was vanwege zijn wreedheid. Hij liet Pieter zijn jas uittrekken, nam hem mee naar buiten, en schoot hem koelbloedig door het hoofd. De fiets, jas en andere spullen van Pieter werden achter in een kleine vrachtauto gegooid, en het gezelschap vertrok weer.

Pieter Wieringa werd 59 jaar oud, en op deze ereplaats begraven. In Haren is de Pieter Wieringaweg naar hem vernoemd, en een gedenksteen in het voormalige raadhuis van Haren herinnert aan hem en Eemke van der Veen, een andere gemeenteambtenaar van de secretarie die gefusilleerd is door de Duitsers.

We gedenken hun moed als we bloemen leggen op het graf van Pieter.